Iolanda Balaș-Söter a corectat sau a egalat de 14 ori recordul lumii la săritura în înălțime

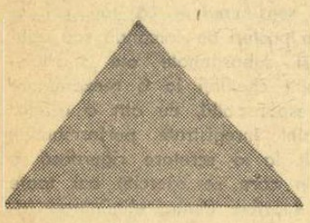

Nicolae Linca, pe podiumul olimpic de la Melbourne

Handbaliștii români fotografiați la Praga, după ce cuceriseră cel de al doilea titlu de campioni ai lumii

MAI MULT DE 1000 DE MEDALII!

(Urmare din pag. I)

temerarii coborîtori pe pîrtia de gheață de la Igls: Ion Panțuru, Nicolae Neagoe, Petre Hristovici și Gheorghe Maftei. **Campioni europeni în 1967, la bobul de 4, ei se pregătesc acum cu asiduitate pentru marele examen olimpic.**

Pe „pîrtia" succeselor de prestigiu, deschisă de Nicolae Linca în 1956, au pășit nenumărați tineri, excelent dotați pentru arta pugilistică. Doi dintre ei, Gheorghe Negrea și Nicolae Giju au cîștigat dreptul de a purta centura de campioni ai Europei, iar alți aproape 30 de boxeri s-au reîntors în țară cu medalii de argint și de bronz. Numai anul acesta, pe ringul de la Palazzo dello sport din Roma, boxerii noștri au obținut șase medalii. Este un frumos succes la care și-au adus contribuția experiența lor „mănușile de aur" de altădată — antrenorii Lucian Popescu, Ion Chiriac, Constantin Nour, Ion Popa ș. a.

Ca să nu mai repetăm aprecierile făcute la capitolele precedente — deși, s-o recunoaștem, ar merita s-o facem! —, nu insistăm asupra performanțelor de la europene ale caiaciștilor și canoiștilor, ale luptătorilor și atleților etc. Totuși, nu putem trece cu vederea faptul că maestrul emerit al sportului Aurel Vernescu are o bogată colecție de trofee obținute la campionatele europene: 8 medalii de aur!

Este — dacă vreți — un adevărat recordman în materie!

Ultima escală din acest scurt itinerar: ALTE MARI COMPETIȚII INTERNAȚIONALE. Deși se adresează unei singure categorii de tineri, Universiadele reprezintă, în arena sportivă mondială, o competiție de mare efect. Se întîlnesc cu acest prilej sportivi cu înaltă reputație, recordmani mondiali, campioni olimpici și continentali, lucru care i-a determinat pe specialiști să denumească Universiadele — „micile Olimpiade". La aceste întreceri de anvergură, la Paris, Torino, Sofia, Budapesta etc., sportivii români au obținut 19 titluri de campioni mondiali universitari. Printre campioni: Iolanda Balaș și tenismanul Ion Țiriac, care au cîștigat cîte trei medalii de aur.

„C.C.E." — inițiale binecunoscute în lumea sportivă. Competiția reunește — după cum se știe — campioanele naționale de pe continent în disputele programate de diferite ramuri sportive. Echipele noastre s-au impus în întrecerile de tenis de masă, volei, handbal și rugby. 18 victorii — acesta este bilanțul participării campioanelor României la „C.C.E.". Cele mai multe succese aparțin jucătorilor de tenis de masă de la C.S.M. Cluj — 5, urmați de voleibaliștii de la Rapid București — 3. S-au mai impus: Grivița Roșie și Dinamo București la rugby, Voința și Progresul București la tenis de masă femei, Dinamo, Știința și Rapid la handbal în 7. Vorbind despre „Cupa campionilor europeni" este plăcut să ne reamintim că ultimele două finale ale competiției masculine de volei s-au desfășurat la București, între două formații românești, Dinamo și Rapid, ambele confruntări revenindu-le dinamoviștilor bucureșteni.

Și pe plan internațional „schimbul de mîine" își are asigurate întreceri de anvergură cu prilejul cărora se verifică potențialul, cunoștințele tehnice și tactice ale tinerilor sportivi, talentul de care dispun la începutul drumului spre marile performanțe. La campionatele și criteriile mondiale și europene pentru juniori și tineret, reprezentanții României au obținut 43 de medalii de aur, 28 de argint și 17 de bronz. Cît de precis este „barometrul" acestei verificări ne-o demonstrează și faptul că înainte de a cuceri cununa olimpică Mihaela Peneș devenise campioană continentală de junioare.

Începute oficial în 1930, Balcaniadele au crescut în importanță cu fiecare an. Contribuind efectiv la strîngerea legăturilor de prietenie între tinerii din această parte a lumii — idee promovată în extenso, cu consecvență, de statul nostru — Jocurile Balcanice cunosc o amploare deosebită, ridicîndu-se în multe cazuri la nivelul marilor întreceri ale sportului internațional. Cu timpul, aria lor s-a mărit necontenit. De la Balcaniada de atletism — cea care a inaugurat seria întrecerilor — s-a ajuns la competiții similare în baschet, fotbal, box, lupte greco-romane și libere, tenis de masă și de cîmp, tir etc. În 1968 se va inaugura și Balcaniada de scrimă, competiție propusă de forul nostru de specialitate. În ultimele două decenii, sportivii români și-au înscris în palmares aproape 300 de victorii balcanice. Desigur, primul loc îl deține atletismul — sportul cu cele mai multe probe în concurs și cu cele mai multe ediții în istoricul competiției. Ar mai fi de spus că — în Balcani — echipele noastre de atletism domină valoric. Aproape două treimi din numărul total al medaliilor aparțin atleților. O remarcă în plus pentru „eventul" echipe băieți — echipe fete realizat în anii 1959, 1962, 1964, 1965 și 1967.

Fotbalul, boxul, luptele, tenisul de masă și cel de cîmp, precum și alte ramuri sportive ne-au adus și ele satisfacția unor valoroase performanțe în competițiile balcanice.

În acești 20 de ani, sportivii români au mai realizat rezultate onorabile în competiții internaționale importante cum sînt „Cupa țărilor latine și Greciei" la tir, „Cursa Păcii" — la ciclism, „Cupa Păcii" la rugby, campionatele internaționale de atletism, gimnastică, tir ș.a. organizate de țara noastră și campionatele internaționale ale altor țări, „Cupa Dunării" la hochei pe gheață, precum și în sute și sute de concursuri și meciuri internaționale.

Nu putem pune punct acestei sumare cronici a celor două decenii de evoluție a sportivilor noștri în arena internațională fără a aminti că la obținerea succeselor lor o contribuție de primă importanță au avut-o antrenorii și tehnicienii echipelor de club și ai reprezentativelor naționale. Spre bucuria tuturor, lista antrenorilor Iruniași este foarte mare. Cum însă nu o vom putea reproduce integral, ne vom rezuma la evidențierea „celor mai buni dintre cei mai buni": Radu Hutan, N. Navasart, Ion Kunst-Ghermănescu, Oprea Vlase, Nicolae Nedef, Vasile Chelaru, Ion Corneanu, Ion Popa, Ion Söter, Gh. Zimbreșteanu, Petre Cișmigiu, Nicolae Voicu, Ștefan Petrescu, Mihai Flămaropol, Carol Corcek, Ferdinand Popescu, Constantin Popescu și alții.

★

În fondul de aur al sportului românesc au fost înzestrate în acești 20 de ani ai Republicii peste 1000 de medalii cucerite de reprezentanții României în marile întreceri desfășurate pe toate meridianele lumii. La Bombay și la Londra, la Paris și la Moscova, la Buenos Aires și Montreal, la Melbourne și la Roma, la Tokio și la Praga, la Dortmund și la Istanbul — pretutindeni sportivii României socialiste au cucerit aplauzele și simpatia publicului pentru măiestria lor, pentru comportarea demnă, pentru ținuta lor fără reproș. Succesele de pînă

Satu Mare a devenit o adevărată citadelă a scrimei. Aici s-au născut sportivi de frunte și — sperăm — se vor mai naște

acum au totodată valoarea unei promisiuni că în viitorii ani — sub soarele Republicii — tineretul nostru sportiv va adăuga noi biruințe pentru creșterea prestigiului României în arena sportului internațional.

Două decenii de afirmare sportivă internațională

JOCURILE OLIMPICE

Medalii de aur 11: 1952 — 1 (tir); 1956 — 5 (box, canoe, tir); 1960 — 3 (atletism, lupte, tir); 1964 — 2 (atletism).
Medalii de argint 9
Medalii de bronz 19
RECORDURI OLIMPICE 6: 1952 — 1 (tir); 1956 — 1 (tir); 1960 — 2 (atletism, tir); 1964 — 2 (atletism, haltere).

CAMPIONATE MONDIALE

Medalii de aur 49: 12 — caiac-canoe; 1 — compoziție șahistă; 5 — handbal; 3 — lupte greco-romane; 1 — parașutism; 1 — pescuit staționar; 4 — popice; 2 — scrimă; 18 — tenis de masă; 2 — tir.
Medalii de argint 37
Medalii de bronz 31

RECORDURI MONDIALE

Seniori 41: 16 — atletism; 2 — aeromodele; 4 — aviație; 13 — parașutism; 1 — popice; 1 — zbor cu motor; 4 — tir.
Juniori 30: 14 — atletism; 15 — haltere; 1 — tir.

CAMPIONATE EUROPENE

Medalii de aur 42: 2 — atletism; 1 — aeromodele; 2 — box; 1 — bob; 23 — caiac-canoe; 2 — canotaj; 3 — lupte greco-romane; 1 — lupte libere; 4 — tenis de masă; 2 — tir; 1 — volei.
Medalii de argint 78
Medalii de bronz 55

RECORDURI EUROPENE

Seniori 17: 17 — atletism
Juniori 33: 17 — atletism; 15 — haltere; 1 — tir.

„CUPA CAMPIONILOR EUROPENI"

18 locuri I: 3 — handbal în 7; 2 — rugby; 8 — tenis de masă; 5 — volei.

JOCURI BALCANICE

297 titluri de campioni balcanici
221 medalii de argint
208 medalii de bronz

CRITERII ȘI CAMPIONATE MONDIALE DE TINERET

Medalii de aur 10: 1 — bob; 2 — handbal; 5 — scrimă; 1 — șah; 1 — tir.
Medalii de argint 7
Medalii de bronz 4

CRITERII ȘI CAMPIONATE EUROPENE DE JUNIORI ȘI TINERET

Medalii de aur 33: 2 — atletism; 5 — caiac-canoe; 1 — fotbal; 6 — înot; 3 — tir; 16 — tenis de masă.
Medalii de argint 21
Medalii de bronz 13

FESTIVALURI MONDIALE ALE TINERETULUI

Medalii de aur 45: 1949 — 1; 1951 — 3; 1953 — 11; 1955 — 13; 1957 — 11; 1962 — 6.
Medalii de argint 76
Medalii de bronz 79

JOCURI MONDIALE UNIVERSITARE

Medalii de aur 19: 1951 — 1; 1954 — 4; 1957 — 3; 1959 — 2; 1961 — 6; 1965 — 3.
Medalii de argint 26
Medalii de bronz 38

PALMARES 1967

CAMPIONATE MONDIALE

2 locuri I
— floretă (**Ionel Drimbă, Tănase Mureșan, Iuliu Falb, Mihai Țiu, Ștefan Ardeleanu**)
— lupte greco-romane (**Ion Baciu**)
3 locuri II
3 locuri III

CAMPIONATE EUROPENE

9 locuri I
— bob (**Ion Panțuru, Nicolae Neagoe, Petre Hristovici, Gheorghe Maftei**).
— box (**Nicolae Giju**)
— lupte greco-romane (**Simion Popescu**).
— caiac (**Aurel Vernescu; Vernescu—Afanasie Sciotnic; Serghei Covaliov, Mihai Turcaș, Anton Calenic, Ion Irimia; Turcaș, Andrei Contolenco, Haralambie Ivanov, Vernescu**).
— canoe (**Andrei Igorov; Petre Maxim—Aurel Simionov**).
9 locuri II
13 locuri III

„CUPA CAMPIONILOR EUROPENI"

4 locuri I
— rugby (**Dinamo București**).
— volei (**Dinamo București**).
— tenis de masă femei (**Progresul București**).
— tenis de masă bărbați (**C.S.M. Cluj**).

CAMPIONATE MONDIALE DE TINERET

3 locuri I
— spadă (**Anton Pongrat**)
— handbal fete (**echipa națională**).
— handbal băieți (**ecnipa națională**).
1 loc III

CAMPIONATE EUROPENE DE JUNIORI

3 locuri I
— caiac (**Roco Rujan; Maria Lovin—Haripena Evdochimov; Eugen Botez, Nicolae Schmul, Petre Graciov, Marin Stoica**)
2 locuri II
2 locuri III

CAMPIONATE EUROPENE FEROVIARE

1 loc I
— popice (**echipa feminină Rapid**).
1 loc II

JOCURILE BALCANICE

42 locuri I
— atletism (19), box (5), moto (2), tenis de masă (4), tenis de cîmp (2), tir (10).
35 locuri II
17 locuri III

CONCURSUL PREOLIMPIC DIN MEXIC

8 locuri I
— atletism (**Viorica Viscopoleanu**).
— lupte (**Ion Baciu**).
— tir (**Marcel Roșca**).
7 locuri II
2 locuri III

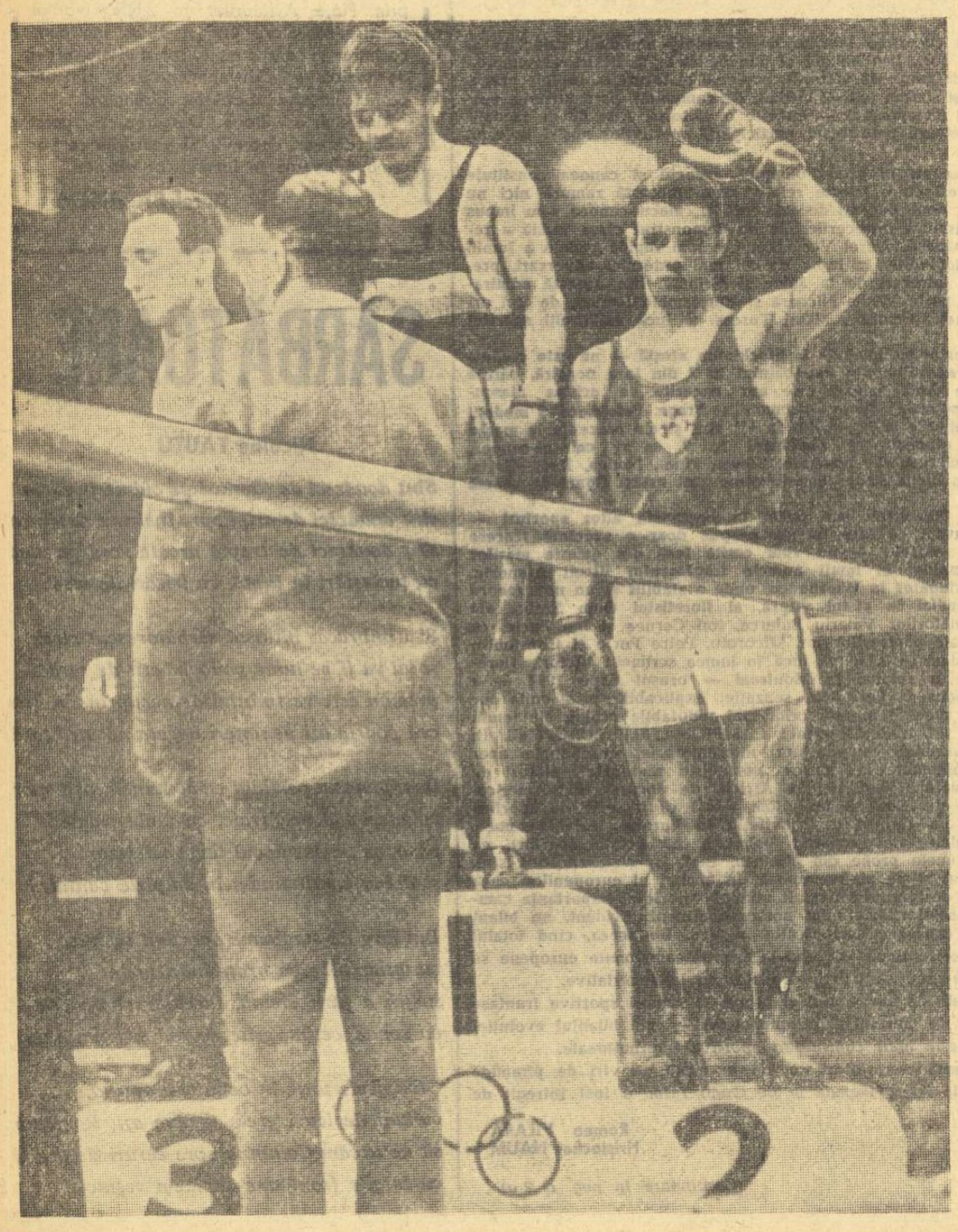

GENERAȚIA REPUBLICII

Talentatul Dobrin

Fotbalul rămîne fotbal. Deși au declarat de atîtea ori „gata, nu mă mai interesează", la primul meci al echipei dragi cei care îl iubesc și-au călcat jurămîntul. Și nici nu se poate altfel. Între acești oameni și sportul cu balonul rotund s-a legat o strînsă prietenie. Și apoi, de re să n-o recunoaștem? Nu toți jucătorii ne-au supărat. Avem și talente autentice. N-o spunem numai noi. Au afirmat acest lucru antrenori și specialiști reputați. Baroti, Valcareggi sau Schön au fost entuziasmați de jocul lui NICOLAE DOBRIN. Pe marile stadioane ale Europei, la Budapesta, Neapole sau Ludwigshafen, acolo unde a evoluat, Dobrin s-a bucurat de aprecieri unanime.

Dintre fotbaliștii noștri l-am ales pentru această rubrică pe Dobrin, din două motive: a) este unul dintre cele mai bune produse ale fotbalului nostru din ultimul deceniu; b) este din generația Republicii, pe care o sărbătorim acum.

Dobrin s-a născut pe plaiurile argeșene, mai precis la Pitești, în ziua de 26 august 1947. Are 20 de ani, dintre care mai mult de jumătate și i-a împărțit între școală, familie și terenul din Trivale. Este un mare îndrăgostit de fotbal. Ah, dacă toți jucătorii noștri ar fi iubit acest sport ca el, cu siguranță că fotbalul nostru ar fi avut acum altă poziție în Europa! Deși accidentat, Dobrin jonglează într-o cameră cu o mică minge de cauciuc. Se roagă de antrenori să-l folosească măcar 10 minute, să mai guste din atmosfera stadionului (deși la 20 de ani a savurat-o din plin, bucurîndu-se de succes).

Sîntem gata cu toții să facem bilanțuri la încheierea anului 1967. Pentru Dobrin, momentul e nespus de frumos. Are 20 de ani, s-a căsătorit și — de trei luni — a devenit și tată. A venit pe lume Dănuț. În plus, pentru a doua oară consecutiv, în urma anchetei întreprinse, a fost desemnat de revista de specialitate „cel mai bun fotbalist român al anului".

Acesta este Dobrin. Unul dintre sportivii din generația Republicii. Un tînăr care, bucurîndu-se de excelente condiții de pregătire, și-a putut etala talentul, marile sale calități. Un tînăr care și-a văzut visurile copilăriei împlinite, dar care aspiră la mai mult.

Constantin ALEXE

Partenera Mihaelei Peneș

În urmă cu cinci ani, o fată de la Școala sportivă din Brașov, la puțină vreme după debutul său în atletism, arunca sulița la aproape 39 de metri. Nu era mult, dar antrenoarea Irina Tacorian îi întrevedea mari posibilități de progres. Speranțele profesoarei erau pe deplin justificate, atît de calitățile fizice și deprinderile tehnice corecte, cît și de pasiunea pentru proba aleasă, de voința și puterea de muncă a elevei.

Posesoare a acestor calități hotărîtoare în cariera oricărui campion, MARILENA CIUREA și-a început ascensiunea către vîrful piramidei atletismului. Fiecare antrenament, fiecare concurs o apropiau mai mult de culmile visate. Cu excepția unui singur an (1964), creșterea rezultatelor Marilenei este neîntreruptă: (38,90 m în 1962; 43,45 m în 1963; 45,00 m în 1965; 53,42 m în 1966). Și, în fine, a venit și 1967, anul în care Marilena Ciurea avea să împlinească 20 de ani. După ce aruncă de la primul concurs al anului 53,88 m — record personal, în luna iulie, la Sofia — Marilena cîștigă proba de aruncare a suliței din cadrul meciului bilateral România — Bulgaria. Rezultatul înregistrat cu acest prilej — 54,92 m — o situează pe locul 13 în ierarhia mondială a sezonului! Împreună cu Mihaela Peneș, campioana noastră olimpică, Marilena Ciurea formează un veritabil cuplu de mari sulițașe.

A. IONESCU